

Το κενό της ζωής μας δεν κρύβεται πίσω από την

Την

φτώχεια της ψυχής δεν την αναπληρώνουν τα πολυτελή ενδύματα, τα ψεύτικα χαμόγελα και το ...μακιγιάρισμα.

Από την άλλη μεριά την αρχοντιά της ψυχής δεν μπορεί να την καλύψει η ενδυματολογική ένδεια, ούτε τα ταλαιπωρημένα πρόσωπα από τον κόπο και τον μόχθο της ζωής.

Η αληθινή ζωή κρύβεται μέσα στην απλότητα των πράξεων, μέσα στην σιωπή των λόγων, μέσα στα βουρκωμένα πρόσωπα των μετανοούντων.

Η κοσμική ζωή ερωτοτροπεί με τα ψέμα, την οίηση, την αποξένωση, την φαυλότητα, την ψυχοπάθεια, την καταστροφή.

Άνθρωποι χαμογελαστοί, μακιγιαρισμένοι, ευπρεπισμένοι, καθωσπρέπει, βαδίζουν αργά αλλά σταθερά προς μια βουτιά θανάτου. Βαδίζουν παρασύροντας ο ένας τον άλλο προς την απώλεια τους Φωτός, της Αλήθειας, της Ζωής.

Άνθρωποι που τονίζουν το χαμόγελό τους με κραγιόν και λευκασμένες οδοντοστοιχίες, ζουν μέσα στην απελπισία της μοναξιάς, μέσα στο σκοτάδι της κατάθλιψης. Διότι επέλεξαν μία ζωή χωρίς γνησιότητα, επέλεξαν να πορεύονται με πονηρία και εμπάθεια, επέλεξαν την δόξα, την εξουσία, το χρήμα, την σάρκα, τα εύκολα και όχι τις δυσπρόσιτες κορυφές των αρετών.

Η ζωή του κόσμου (κοσμικό φρόνημα), προσφέρει μία καλή βιτρίνα, είναι μία "εξαιρετική" κάλυψη της ανεπάρκειας των ανθρώπων να ευτυχίσουν

προσφέροντας το εγώ τους θυσία προς τους άλλους.

Το θέμα δεν είναι να ζήσουμε μέσα σε μία βιτρίνα ζωής, αλλά να ζήσουμε την όντως Ζωή.

Το θέμα δεν είναι να έχουμε πάντοτε ένα λαμπρό χαμόγελο, αλλά να είμαστε ευτυχισμένοι και ειρηνικοί διαμέσου του βιώματος της αγάπης του Θεού.

Το θέμα δεν είναι να πορευόμαστε κρατώντας το λάβαρο του καθωσπρεπισμού ψηλά, αλλά να βαδίζουμε μέσα στα μονοπάτια της ταπείνωσης και της σιωπής, στα ηλιοβασιλέματα της αναζήτησης Εκείνου.

Διότι μόνο Εκείνος μπορεί να μας δώσει νόημα στην ζωή μας, μόνο Εκείνος μπορεί να μας φωτίσει ώστε οι προτεραιότητες και οι επιλογές της ζωής μας να αποκτήσουν και μία εσχατολογική προοπτική.

Η ζωή του χριστιανού είναι μία ζωή «ξένη». Ξένη προς τις απαιτήσεις και τα “πρέπει” του κόσμου. Ξένη προς τα μακιγιαρισμένα πρόσωπα της θλίψης και των αδιεξόδων.

Η ζωή του χριστιανού είναι η απόδειξη ότι ο άνθρωπος μπορεί να ζει χωρίς να είναι υπόδουλος στην μόδα, στις ηθικιστικές συμπεριφορές, στα προσωπεία της αυτοτελείωσης.

Ο Χριστός στέκει αναλλοίωτος μπροστά στην ανθρωπότητα. Ο χριστιανός στέκει αναστημένος μπροστά στην πτώση της αμαρτίας.

Ζούμε και Επιλέγουμε.

Ζούμε είτε με την αγωνία να βρούμε τον Θεάνθρωπο τείνοντας προς την Ατέλεστη Τελειότητά Του ή θα κυλιόμαστε μέσα στα σπασμένα αυτοείδωλα της εγωπάθειας του κόσμου, χαμένοι μέσα στις κοσμικές αγορές των ψεύτικων χαμόγελων.

Αρχιμ. Παύλος Παπαδόπουλος

Πηγή: imverias.blogspot.gr